

Zelfvertrouwen

Hoofdartikel:

**Samen lukt
het altijd**

4

Een dag uit het leven van:

**Marianne en de
cliëntenraad**

10

CLIËNT AAN HET WOORD

Annet

Hoe lang woon je bij de Rozelaar?

Dat is een goede vraag. Ik weet het niet precies. Toen de Iris nieuw was, ben ik er gaan wonen.

Wat voor werk doe je?

Ik werk bij Bakkerij Taart & Zoet. En dat vind ik heel erg leuk. Ik werk hard voor de appeltaarten, brownies, arretjeskoek en nog veel meer. Ik weeg dingen af, schil en snij appels en maak de taarten en koeken.

Wat doe je graag als je vrij bent?

Uitslapen, daarna ga ik een boterham eten. Ik maak mijn kamer schoon. Ook ga ik graag wandelen als het mooi weer is. En ik kijk graag tv, die heb ik zelf gekocht van mijn spaargeld. Hij is heel groot!

Wat is je favoriete eten?

Misschien sla met bruine bonen? Dat kan mijn moeder het lekkerste maken met papsaus erbij!

Waar ben je trots op?

Nou ik ben trots op dat ik zelf heb leren wegen. Eerst moest dat steeds nagekeken worden, nu kan ik dat zelf. Ook kijk ik nu zelf in het bakboek hoe het gemaakt moet worden. De begeleider kijkt dan soms even mee, maar met de foto's kan ik dat al heel goed zelf.

IN DIT MAGAZINE

Cliënt aan het woord	2
Column	3
Hoofdartikel	4
Het gewone leven	7
De MiddenIn	8
Een dag uit het leven van	10
Medewerkers	12
Feiten & Cijfers	14
Een Rozelaartje	16

COLOFON

Redactie: *Elsamarie Groenendaal
Nico Vonder
Philip Miedema
Gesina Timmer
Jacomine Blom*

Eindredactie: *Jeannette Bos*

Fotografie: *Hans Malestein*

Teksten: *Arnoud Kamerbeek*

Cover: *Deelnemer Marianne
met begeleider Joni van
Dagbesteding Creatief*

Vormgeving: *Treffend & Co*

Drukwerk: *Verloop drukkerij*

Column

Op straat leert een meisje fietsen. Ze is er aan toe. Haar vader staat achter haar, zijn hand ligt op haar schouder. Het meisje heeft haar voeten op de trappers en het stuur stevig vast. Wiebelend volgen de eerste meters. Steeds iets verder, steeds iets rechter. En dan het grote moment: de hand gaat van de schouders..... daar gaat ze!

Ik zie het tafereel met een glimlach aan. Zo moet ik ook hebben leren fietsen. Ik kan het mij niet meer herinneren. Wel mijn eerste keer schaatsen, mijn eerste pianoles, mijn eerste autorijles en mijn eerste bonte was. Zaken waarvan ik dacht dat ik ze nooit zou leren. Maar met een hand op je schouder, geduld van je begeleider en nieuwe ervaringen van succes kom je steeds verder. Wat heerlijk is het dan als je iets nieuws geleerd hebt en het in het vervolg zelfstandig kunt. Dat geeft vertrouwen.

Dagelijks werken we binnen de Rozelaar aan deze succeservaringen. Daardoor ontstaat groei en zelfvertrouwen. Als we om ons heen kijken zien we het overal ontstaan. Het levert prachtige verhalen op. In dit nummer van Erbij! delen we een aantal van die verhalen.

Philip Miedema
Raad van Bestuur

Gedragdeskundigen zetten samen met begeleiders in op succeservaringen bij cliënten

“SAMEN LUKT HET ALTIJD”

Waarom vertoont een cliënt bepaald gedrag? Wat zit daarachter? Hoe kan een cliënt (weer) met zelfvertrouwen in het leven staan? Op dit soort vragen proberen Marja de Waardt en Salomé van der Haar antwoorden te vinden.

Zij zijn al jaren als gedragdeskundigen werkzaam bij de Rozelaar. “Je kunt elke cliënt een zo fijn mogelijk leven.”

De dagen van Marja en Salomé zien er wisselend uit, maar het contact met cliënten en begeleiders is een belangrijk onderdeel van hun werk. Daarom zijn ze regelmatig op de diverse locaties te vinden. “Vanuit onze visie willen we juist aanwezig zijn op de locaties”, legt Salomé uit. “Het is niet dat we alleen opdraven als er een probleem is. We maken een praatje, schuiven aan bij de koffie of eten mee. Zo krijg je een divers beeld. En we hebben veel overleg met begeleiders. Zij kennen de cliënten immers beter.”

Observeren

Als een cliënt wordt aangemeld bij de Rozelaar, spelen de gedragdeskundigen een rol in de besluitvorming. Past iemand binnen de Rozelaar en zo ja, op welke locatie? Waar zou iemand zich vertrouwd voelen? Marja: “Je bekijkt goed de dossiers, maar je wilt ook observeren. Soms kun je aan de hand van een dossier een inschatting maken, maar als je iemand ontmoet denk je misschien: nee, de groep die ik in gedachten had, past toch niet, maar die andere groep wel. Zo komen we tot een advies.”

Behoeften in kaart

Samen met de teams van de Rozelaar bepalen de gedragdeskundigen welke begeleiding cliënten nodig hebben. Leidend daarin is Triple-C: niet de focus op probleemgedrag, maar op

de dieperliggende oorzaken. Salomé geeft aan dat de antwoorden vaak te vinden zijn in de behoeftecirkel, waarin fysieke, emotionele, mentale en zingevende behoeften in kaart worden gebracht. Die behoeften komen ook terug in het persoonlijke begeleidingsplan van de cliënt. “Als de behoeften zijn ingevuld, kan iemand met zelfvertrouwen in het leven staan”, zegt Marja. Maar soms merk je dat behoeften onder druk staan. Iemand vindt z’n werk saai. Of iemand is eenzaam. Bij sommige cliënten is het makkelijker in te vullen als het niet goed gaat, bij anderen is dat complexer. Dat is dan puzzelen en graven.” Je kunt elke cliënt een zo fijn mogelijk leven”, vult Salomé aan. “Daarom kijken we niet naar de beperking, maar naar wat iemand kan en hoe hij of zij daarvan opbloeit.”

Competentieopbouw

Als het over opbloeien gaat, valt al snel de term competentieopbouw. Wat is dat? “Iets nieuws doen en daarvan een kick krijgen”, vat Marja samen. Ze benadrukt dat zelfstandigheid geen doel op zich is. Vanuit Triple-C is de gedachte: cliënt en begeleider vullen elkaar aan tot honderd procent. Samen lukt het altijd. Eerst doen ze bijvoorbeeld allebei de helft en daarna zet de cliënt de stap naar zeventig of tachtig procent. Dat levert meer zelfvertrouwen op. Voor elke cliënt kijk je waar een succeservaring uit

te halen is. Daar zien de begeleiders op toe.” “Iedereen kan wat”, zegt Salomé vol overtuiging. “De een kan zelfstandig de tafel dekken en de ander kan het leren, stapje voor stapje. Of dat een cliënt alleen de vorken pakt en de begeleider de rest doet. Maar je hebt wel samen de tafel gedekt en daarmee voelt de cliënt: ik ben van betekenis.”

Discussie en dialoog

Begeleiders hebben nauw contact met de cliënten, de gedragdeskundigen staan iets meer op afstand. Levert dat discussies op over de juiste zorgverlening? Marja: “Het slechtste dat wij vanuit onze functie kunnen doen, is zeggen: zo en zo moet je het doen met die cliënt. Elke collega kent de Triple-C visie en is er enthousiast over. Daardoor kun je heel goed samen een plan maken. Vanuit de theorie komen wij dan wel soms met ‘heb je hieraan gedacht of zou je het ook van die kant kunnen bekijken?’. En een begeleider komt bijvoorbeeld met iets praktisch: die cliënt vindt de knikkerbaan heel leuk, kunnen we daar iets mee?”

“Juist die dialogen zijn belangrijk”, zegt Salomé. “Wij met begeleiders, maar ook de begeleiders onderling. Wij zitten niet constant in de adviesrol. Ook door het stellen van goede vragen kunnen we verder komen. Dan kom je samen tot een conclusie waar bepaald gedrag vandaan komt en hoe je dat kunt oplossen. Misschien even een stapje terug of meer nabijheid bieden.”

Gehoord voelen

Elke cliënt heeft zelf eigen wensen en ideeën. Die zijn belangrijk. In het persoonlijk ondersteuningsplan komt de input van de cliënt onder het kopje cliëntperspectief. Salomé: “Hoe mooi is het als cliënten zelf aangeven ‘die taak wil ik graag leren’? Het is zo

verrassend goed aangeven wat ze willen. En prachtig als iets lukt. Maar wat als een cliënt de hele dag op de tenen moet lopen omdat iets spannend of moeilijk is? Dan moeten we daar als professionals ook iets mee. Als we dan een andere beslissing moeten nemen, is het de kunst om het zo te begeleiden dat het alternatief ook als positief wordt ervaren en het zelfvertrouwen geen deuk oploopt.”

Succeservaringen

Beide gedragsdeskundigen maken bij hun locatiebezoeken tal van succeservaringen mee. Van een cliënt die complimenten krijgt voor een gebakken taart tot de trots op een

dan”, zegt Marja. “Samen bouw je iets op, samen lukt het en dus geniet je ook samen.” Salomé knikt: “Ook binnen de teams zijn dat succeservaringen. Vooraf heb je een verwachting en zie, het is gelukt! Dat geeft ons ook energie en vertrouwen.”

Welzijn vergroten

Salomé voelt zich op haar plek bij de Rozelaar. “Ik geniet van hoe puur de cliënten zijn. Het gaat alle kanten op, daar hou ik van. En de visie spreekt mij aan. Dat je als gedragsdeskundige toch heel betrokken bent bij de locaties.” Marja sluit zich daar bij aan: Ik vind het mooi dat je vanuit een christelijke visie naar cliënten kijkt en bezig bent om hun welzijn te vergroten. Dus niet van: het gaat wel goed zo, dus we gaan jaren zo door, maar continu kijken hoe je mensen nog meer tot bloei kunt laten komen.”

belangrijk dat ze zich gehoord voelen, want dat geeft zelfvertrouwen. Dus als ze ideeën hebben en het is waar te maken, heel mooi.” Tegelijkertijd ligt daar ook een spanningsveld, legt Marja uit: “Cliënten kunnen vaak

gemaakte bloemenkrans. Maar ook de toegenomen zelfstandigheid van deelnemers bij kinderboerderij Schaffelaar en een cliënt die zelfstandig boodschappen heeft leren doen. “Iedereen in de omgeving geniet

Duinroos

Op dagbesteding Duinroos komen cliënten die intensieve lichamelijke verzorging nodig hebben of intensieve gedragsregulering. Toch gebeuren er een hoop ‘gewone’ dingen. Franciska Jochems werkt sinds een jaar als begeleider op dagbesteding Duinroos en is daar helemaal op haar plek.

“In het begin was het aftasten en win je het vertrouwen heel geleidelijk. Als ik nu een paar dagen niet ben geweest en weer kom, word ik enthousiast onthaald en geknuffeld. Die interactie vind ik geweldig. En mijn achtergrond in de psychiatrie maakt deze groep voor mij ook interessant.” Het gewone leven bij Duinroos komt terug in alledaagse taken die de deelnemers mogen doen. “We beginnen de dag met koffie en een praatje”, zegt Franciska. “Daarna gaan we aan de slag; stofzuigen, afwassen, tafeldekken, vuilniszakken opruimen, de was wegbrengen en binnenkort ook bij de kantoren de planten verzorgen. En op donderdag gaan we met hulp van vrijwilligers wandelen of zwemmen.”

De Triple-C visie die leidend is bij de Rozelaar, voelt voor Franciska heel natuurlijk. “Voor mij betekent het dat

cliënten zichzelf mogen zijn. Dat ze mogen laten zien wie ze zijn en wat ze kunnen. Voor de dagelijkse taken die iedereen doet, betekent het begeleiding bieden waar nodig. Door het samen te doen of iets voor te doen, krijgt iemand ook het vertrouwen om het zélf te doen. De deelnemer die bij ons de was doet, gaat inmiddels zelfstandig naar de wasruimte en komt dan met een dikke glimlach terug. En een andere deelnemer heeft (grotendeels) zelf koffie leren zetten en zegt dan: ‘dat ga ik aan mijn mama vertellen’.”

Toch slaat ook soms de twijfel toe over het eigen kunnen, zo maakt Franciska onlangs van dichtbij mee. “Met het zwemmen was er een deelnemer die eindelijk weer mee mocht na een jaar corona. Enthousiast ging de zwembroek aan, totdat hij aan de rand van het bad stond. Het ondiepe bad waar hij zo vaak in was geweest, was nu ineens te diep. Wel een kwartier hebben we geduldig met ‘m gepraat. Toen we de ringen tevoorschijn haalden die hij vroeger opdook, ging de knop snel om. Hij gooide ze in het water en sprong er achteraan. Het zelfvertrouwen was helemaal terug!”

Harm-Jan werkt midden in de samenleving

“Vol trots liep hij door de winkel”

Op woensdag en vrijdag is de flessenband van de Albert Heijn in Voorthuizen het domein van Harm-Jan van de Breevaart. Hij is cliënt bij de Rozelaar, deelnemer op Dagbesteding Industrie, maar ook al ruim 12,5 jaar een gewaardeerde Albert Heijn-collega. Niels van Meerveld, Manager Operatie in Voorthuizen, maakt hem vanaf het begin mee. “Nieuwe dingen wil hij graag goed doen.”

De hoofdreden voor Albert Heijn om Harm-Jan aan te nemen weet Niels niet precies, maar de meerwaarde is voor hem wel duidelijk: “Vanuit maatschappelijk oogpunt is het mooi dat wij iemand als Harm-Jan een echte werkplek kunnen bieden. En wat voor ons kleine taken zijn, ziet hij als iets heel groots. Harm-Jan haalt er veel voldoening uit om zulke taken zelfstandig op te pakken.”

Flessenband

Het takenpakket varieert, maar de hoofdtak van Harm-Jan is de flessenband. “Daar mogen we niet aankomen als hij er is, dat weten we heel goed”, zegt Niels glimlachend. “Daarnaast veegt hij ook het magazijn, zet hij containers in de lift en vroeger hielp hij mee met spiegelen en vrachtwagens lossen. Omdat de winkel behoorlijk gegroeid is en daardoor de flessenband drukker is geworden, is dat nu zijn hoofdtak.”

Serius en geïnteresseerd

Niels omschrijft Harm-Jan als een leuke, sociale collega, die de dingen ook heel serieus kan nemen. “Hij heeft een keer uit het niets een brandoefening gedaan. Niemand wist ervan, dus iedereen bleef rustig zitten, maar hij was er ontzettend druk mee. En toen hij nog hielp met lossen, commandeerde hij graag de collega's dat ze door moesten lopen. Maar Harm-Jan is ook iemand die aan de ene collega vraagt hoe het met d'r man is en aan de andere collega vraagt hoe het met de kinderen gaat. Hij weet van een hoop mensen iets af.”

Een dolletje en een praatje

Net als iedereen heeft ook Harm-Jan weleens een mindere dag. Zijn collega's bij de Albert Heijn weten daar wel raad mee. “Als Harm-Jan iets dwarszit, dan kropt hij het eerst op”, geeft Niels aan. “Zijn humeurigheid signaleren we vrij snel. Vaak laten we 'm dan even en na een uurtje trekt het wel bij. Of we maken een dolletje in de pauze. En als hij

langer wat minder in z'n vel zit, dan bespreken we dat met de werkbegeleider van de Rozelaar. Die weet perfect hoe hij dat moet aanpakken. Sowieso, een dolletje maken en een praatje met Harm-Jan houden is heel belangrijk, ook voor nieuwe medewerkers. Hij leert je dan kennen en vertrouwt je makkelijker.”

Zelfvertrouwen

Als het over vertrouwen gaat, dan heeft Niels van dichtbij meegemaakt hoe Harm-Jan zich heeft ontwikkeld. “Ja, hij kent echt z'n plek hier. Hij is behoorlijk zelfstandig. Hij

weet wat hij moet doen en ook hoe hij het wil. En ook in de omgang is hij echt gegroeid. Nieuwe taken vindt hij in het begin wel moeilijk, maar hij zit wel zo in elkaar dat hij het dan graag goed wil doen. Dan is hij daar zo op gefocust, dat hij z'n andere taken even laat liggen.”

Jubileum

Dat Harm-Jan al zo lang meedraait midden in een echt bedrijf, zorgt voor veel waardering. Dat bleek wel in oktober vorig jaar. Toen was Harm-Jan 12,5 jaar in dienst bij Albert Heijn. Niels hield een speech, Harm-Jans moeder en zijn werkbegeleider kwamen langs, hij kreeg een horloge, het regende felicitaties op social media en zelf legde hij alles vast op camera. “Ik heb Harm-Jan de hele dag zien glunderen”, zegt Niels. “Vol trots liep hij door de winkel, dat was heel mooi om te zien.”

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN *Marianne den Boon*

Van vogels spotten tot zwemmen op de zwemclub. En van werken op de Dagbesteding Creatief tot fietsen met haar vader. Marianne heeft een druk leven. En dan is ze ook nog eens al twee jaar lid van de Cliëntenraad van de Rozelaar. Om de week vergadert ze op donderdag. Hoe ziet zo'n dag eruit voor Marianne?

's Ochtends

Om 8.00 uur gaat de wekker. Ik kleed me om en ontbijt samen met de andere bewoners van woonlocatie Iris. Na het ontbijt wandel ik samen met mijn vriendin Mariska naar de Rozenstraat, waar ik om 9.00 uur begin bij Dagbesteding Creatief. Om 9.30 uur komt de Cliëntenraad al bij elkaar en drinken we koffie. Om 10.00 uur begint de vergadering. Ik heb me al voorbereid door de notulen van de vorige keer te lezen. Ook heb ik allerlei ideeën van mijn medebewoners meegekregen op een vel papier. Die bewaar ik allemaal voor de rondvraag. Laatst had ik zelf een idee voor gezondere voeding, daar wordt nu iets mee gedaan. En het liefst wil ik minder klikjes, haha. Ik had ook eens een idee voor een eigen bus voor de Iris, maar Philip heeft toen uitgelegd dat dat heel duur is.

's Middags

Om 11.30 uur is de vergadering afgelopen en ga ik naar beneden, naar Dagbesteding Creatief. Daar eet ik samen met de andere deelnemers en wandelen we een stukje. Op Dagbesteding Creatief maken we van alles; zeep, vlaggetjes, vogelhuisjes, sleutelhangers, kaarten en we schilderen ook. Het maken van onderzetters (van klei) vind ik het leukste. Om 15.30 uur ben ik vrij en wandel ik samen met Mariska terug naar de Iris. Ik ben best moe van het vergaderen en werken, dus vaak ga ik lekker op de bank liggen. Totdat begeleider Lotte me roept en zegt dat de tafel gedekt moet worden. Dat is elke donderdag mijn taak.

's Avonds

Ook 's avonds eten we met z'n allen. Sommige bewoners zijn erg nieuwsgierig naar wat er gezegd is bij de Cliëntenraad. Ik kan niet alles zeggen, want soms zijn er dingen geheim. Na het eten ruim ik m'n kamer een beetje op en schrijf ik nog wat dingen op van de vergadering. Dat doe ik om mijn hoofd leeg te maken. Als ik heel druk ben in m'n hoofd, drink ik ook liever in mijn eigen appartement koffie. Om 21.00 uur ga ik douchen, omkleden en naar bed.

Coach Cliëntenraad Gaby:

Je ziet bij de Cliëntenraad dat cliënten groeien in het bespreekbaar maken van allerlei zaken. Marianne krijgt meestal veel punten vanuit woonlocatie Iris. Mooi om te zien hoe ze dat inbrengt en uitlegt. Sommige handschriften zijn moeilijk te lezen, maar Marianne weet dan vaak precies waar het over gaat. Het mooie is dat er vanuit diverse woon- of dagbestedingslocaties vertegenwoordigers zijn, waardoor je van alle kanten input krijgt. Zaken waar we als medewerkers misschien aan voorbijgaan, worden door cliënten aangekaart. 'Waarom moet dit zo?' Of 'dat vind ik helemaal niet zo leuk'. De Cliëntenraad werkt heel stimulerend, omdat cliënten merken dat er iets met hun ideeën wordt gedaan. Ze krijgen echt iets voor elkaar.

De cliëntenraad denkt mee en geeft advies over belangrijke zaken binnen de Rozelaar. Om de week op donderdag wordt er vergaderd. Bij elke vergadering is er iemand anders voorzitter. De vergaderingen zijn altijd gezellig. Maar het is ook hard werken. Want er zijn altijd veel onderwerpen. We denken na over dingen en geven onze mening. We werken samen met de Verwantenraad en de Bestuurder. De Verwantenraad overlegt minimaal 1 keer per jaar met ons. Ook wisselen wij de notulen en agenda's uit. De Bestuurder stelt schriftelijk adviesvragen. We bespreken 1 keer per jaar hoe het gaat met de samenwerking met de Verwantenraad en de Bestuurder.

Dagelijks zetten de zorgprofessionals van de Rozelaar zich in om cliënten meer zelfvertrouwen te geven. Begeleider Cora van Hoorn ervaart op dagbesteding Nijkerk dat een cliëntgerichte aanpak werkt. Een gesprek over de interactie met deelnemers, waardering en het vieren van successen. “Wie heeft deze koeken gemaakt?”

Cora groeide op met een broertje met een verstandelijke beperking. “Daarom is mijn hart altijd al bij deze doelgroep geweest”, zegt ze. “Het is mooi om iets voor je naasten te doen, om deelnemers een fijne dagbesteding te geven. Om ze het gevoel en ervaring te geven: ik hoor erbij, ik mag er zijn.”

Op haar plek

Het 12,5-jarig jubileum bij de Rozelaar heeft Cora net achter de rug. Ze werkte in diverse functies op verschillende

locaties. Bij Dagbesteding Nijkerk is ze al ruim zeven jaar op haar plek. “Het groepsgebeuren past bij mij. De dagbesteding is bij woonzorgcentrum de Pol. Daar komt heel veel samen. Je hebt het contact met de deelnemers, maar ook met de ouderen die daar wonen en waar we veel voor doen. En er is de samenwerking met de medewerkers van de Pol zelf.”

Vaste structuur

Elke dag heeft een vaste structuur bij dagbesteding Nijkerk. Tussen kwart voor negen en negen uur druppelen de deelnemers één voor één binnen. Eerst is er koffie. De twee begeleiders peilen de stemming van de gemiddeld veertien deelnemers die er zijn. En dan gaat iedereen aan de slag met uiteenlopende taken. “Het is een hele diverse groep, dat maakt het voor mij heel interessant”, legt Cora uit. “De één is heel zelfstandig, de ander heeft behoefte aan veel nabijheid. Daarom bieden we echt zorg op maat en kijken we: wat kan en wil deze deelnemer?”

Ik kan dit!

Tussen willen en kunnen zit nog weleens een verschil, erkent ook Cora. “Daarom proberen we ook constant dingen uit. Dan zeg ik tegen een deelnemer: ‘ik denk dat je dit kunt’. Als er dan twijfelend wordt gereageerd, dan probeer je het samen. En als het dan lukt, heeft de deelnemer een succeservaring. Dan is er het besef: hé, ik kan dit! Zo proberen we hun zelfstandigheid met stapjes te vergroten.” De interactie met de bewoners van de Pol ziet Cora ook als een belangrijke stimulans. “De deelnemers krijgen regelmatig complimenten van de ouderen. Ze worden echt gewaardeerd, ook door

medewerkers. Soms krijgen we als verrassing wat lekkers bij de koffie en op dinsdag krijgen we van de Pol een lekker hapje bij het eten.”

Wat als het niet lukt?

Waar dingen worden uitgetoetst, kan het soms ook niet lukken. Hoe gaat Cora daar als begeleider mee om? “Als er teleurstelling is, dan benadrukken we dat het niet erg is.

wat dingen uit, maar soms merk je dat het goed is zoals het nu is. Los daarvan, het hoort er ook bij dat iemand soms een taakje moet doen wat minder leuk is. We werken immers samen op de dagbesteding om iets voor elkaar te krijgen voor onze klanten.”

Optimaal begeleiden

Net als de andere zorgprofessionals van de Rozelaar, volgde ook Cora

per deelnemer. Hoe kunnen we jou optimaal begeleiden? Hoe kunnen we vergroten wat je kan? Hoe kunnen we moeilijke dingen makkelijker maken? Die denkwijze zat er al in. Aan de hand van de behoeftecirkel krijg je nog meer inzicht in de juiste handelwijze per deelnemer. Dan weet je bijvoorbeeld: als die deelnemer stress ervaart, dan moeten we hem/haar op een andere manier benaderen, dan moeten we veel bij hem/haar zijn om hem daarna weer los te kunnen laten.

Een geslaagde dag

Als het werk er 's middags om drie uur in Nijkerk opzit, wordt er met de groep nog even koffiedronken. Voor een aantal deelnemers is dat het moment voor schriftschrijven: de bijzonderheden van de dag worden opgeschreven en zo worden ook alle succeservaringen vastgelegd. Wanneer de dag voor Cora geslaagd is? “Als iedereen z'n taken heeft kunnen doen en we in goede sfeer met de Pol hebben samengewerkt. En ik geniet ook als de deelnemers samen successen ervaren. Dat er een deelnemer zelfstandig koeken heeft leren bakken en dat een ander dan enthousiast vraagt: ‘wie heeft deze koeken gemaakt?’ ‘Ja, ik!’ Dat geeft iedereen een boost.”

“Ik geniet als deelnemers samen successen ervaren”

Soms proberen we het een andere keer weer of we zoeken andere taken die nauw aansluiten bij de behoefte van de deelnemer. Sommige deelnemers doen altijd hun vertrouwde werk, dat geeft ze juist een bepaalde veiligheid en structuur waardoor ze zelfvertrouwen ervaren. Ook dan proberen we nog wel

een aantal jaar geleden de cursus over Triple-C. Het was voor haar een bevestiging dat ze op de goede weg zijn bij dagbesteding Nijkerk. “Ik vond het erg mooi om te ervaren dat we al veel elementen van Triple-C hanteerden. Door de diversiteit van de groep keken we altijd al goed naar de behoefte

Vind je het belangrijk dat mensen met een verstandelijke beperking een warme plek in de samenleving krijgen? Dat ze worden gezien en gewaardeerd? En dat zij het gewone leven kunnen ervaren?

Kijk dan eens naar de mogelijkheden om te werken bij de Rozelaar, als professional of vrijwilliger. Ook stagelopen is mogelijk.

Kijk snel op www.werkenbijderozelaar.nl

De Rozelaar innoveert. Innovatie betekent letterlijk: vernieuwing. Binnen de gehandicaptenzorg zijn er veel mooie innovaties op het gebied van technologie en digitalisering. Dit helpt ons om zorgprocessen te verbeteren en te vernieuwen. Door te innoveren dragen we bij aan een goed leven van onze cliënten, méér zelfvertrouwen en een professionele organisatie.

Pilot MijneigenPlan.nl

Begin dit jaar is er een pilot gestart met MijnEigenPlan bij Woonlocatie de Vlinder en Dagbesteding Schaffelaar. MijnEigenPlan is een informatiebord waar de dagstructuur wordt getoond. MijnEigenPlan werkt met een portaal, digitale informatieborden én een handige app.

Wat zie je bijvoorbeeld op het informatiebord?

- Wie er werkt
- Taken kiezen en stap-voor-stap ondersteuning bij het uitvoeren hiervan
- Maaltijdplanning
- Activiteitenkalender

MijnEigenPlan verhoogt het zelfvertrouwen van de cliënt door het stimuleren van zelfredzaamheid en eigen regie. Door cliënten te helpen met zelfredzaamheid vergroot men niet alleen de

levenskwaliteit van de cliënt maar verlicht je óók de werkdruk voor de begeleider. De informatie wordt ondersteund met plaatjes én geluid.

Bij de Vlinder en Schaffelaar zijn begeleiders en cliënten erg enthousiast over MijnEigenPlan. De pilot is onlangs geëvalueerd en vanwege de positieve ervaringen is besloten met uitrol van MijnEigenPlan naar zoveel mogelijk locaties van de Rozelaar.

<https://mijneigenplan.nl/doelgroep-gehandicaptenzorg>

MEDIMO

Na een zorgvuldige periode van voorbereiding is de Rozelaar begin dit jaar gestart met Medimo. Medimo is een elektronisch toedien- en registratiesysteem (eTDR). De elektronische toedienregistratie van Medimo maakt het medicatieproces efficiënter, eenvoudiger en bespaart kosten. Bovendien voorkomt het fouten en verbetert dus de kwaliteit van de zorg.

Woonlocatie de Vlinder is de eerste locatie die hiermee aan de slag gaat. De bedoeling is dat Medimo ingezet zal worden op alle woonlocaties

van de Rozelaar en in een later stadium ook bij de dagbesteding.

De belangrijkste wijziging is dat we de verstrekking van medicijnen digitaal zullen aftekenen en ook de bestellingen zullen digitaal gedaan worden. Hiervoor krijgen de teams de beschikking over een tablet met een webversie.

We hopen en verwachten dat we hiermee een mooie stap zetten in de verbetering van onze medicatieprocessen.

www.medimo.nl

“Ik ben heel trots op mezelf dat ik zo mooi kan tekenen”

Renske is deelnemer op dagbesteding Creatief.

En creatief is ze! Renske ontwerpt en tekent graag kaarten. Zo heeft ze de kerstkaart van vorig jaar ontworpen die naar alle relaties van de Rozelaar werd gestuurd. In de zomer wordt er weer een start gemaakt met nieuwe kerstkaarten.